

Ձեր բիբին մէջ ցօղն անոյշ,
Եւ լոգանգովն անձրկի
Վ հրընծիւղին ձեզ յոյսեր»:

Ու պատգամէն սիրարարու
Իր խոր քուռէն կը զարթնու
Ստորին աշխարհն ընդարձակ
Գաւառներովն իր հազար...
Ձայն մ'է ուժգին որ երկրիս
Խոռոչներէն կը լըսուի:

« Թն թնի տանք, օն ընկերք
Դէպ' արշալոյսը կենաքի »
Ու եռուզեռ մ'է ահա.
Հարճատիւններ կը լըսուին,
Կեղևանքներն են երկրիս,
Կը պատընտին. և ահա
Ո'վ հրաշափառ յարութիւն.
Տես անհաւատ հըրաշքի,
Տես քանի՛ բեր գլուխներ
Հողին ծոցէն անարատ
Որ դէպ է լոյս կ'երկըննան.
Որ կեանք կ'ուզեն արևէն
Յօղ կենսատու աստղերէն...:

Տըկար, փափկիկ անդամներ
Մացառելով ընդհակաբ
Ձանգուածին դէմ կոչտ հողին՝
Հուսկ յաղթանակն է կ'երգեն,
Կեանքի, լոյսի յաղթանակ.
Ու պարուրուած անդամներն
Երբեմն՝ հողէն ամրապինդ,
Աժմ ովկեանին մէջ անծիր
Իրենց կեանքին առազաստն
Անվախ, անհոգ կը պարզեն...
Եւ արևէն, աստղերէն,
Վըտակներէն հեզասահ,
Յօղէն արբշիռ՝ կ'երգեն միշտ.

Գ.

ՅԱՐՈՒՅԵԱՆՆԵՐՈՒ ԽՐԵՐԳԸ

« Մերն են արևն ու աստղեր,
Համբոյրն անոյշ զգփիւռին.
Մերն է կապոյտն եթերին,
Եւ լընուրթեան խորհուրդներն.
Յաւերժութեան մենք ժըպիտ՝
Բնութեան գեղոնն է կ'երգենք.
Գիշերն՝ ամբոժ աստղերուն,
Ցերեկն՝ առուին, թռչնոց հետ:

Տժգոյն, ալմոյն այս հողէն
Մեզի բեհեզ յօրինենք
Ինչպէս կապոյտն երկընքին.

Եւ աստղերուն փոխանակ՝
Ծաղիկներու բաժակով
Ձայն գեղերփնեց չըրբօրէն:

Տըժգոյն, ալմոյն այս հողէն
Կազմենք թերթեր ծիրանի,
Ու թերթերէն կոկոններ -
Թագուհիներ մեզ քնօրշչ:
Ու բաժանենք ձիւնաթոյր
Մէջը յակինթ ակունքներ,
Որ կոյտ հողին իսկ շիկի
Ամբոժ գեղովը մերին:

Տըժգոյն, ալմոյն հողին վրայ՝
Ամենուրեք մենք ընկեր,
Ապրիւք սիրով անխախնձ.
Երծենք գոյներն արևուն
Եւ աստղերուն գեղը նուրբ.
Երանական դըրախտէն՝
Ըզմայլանքի բուրուսներ.
Ու նախանձին թող մարդիկ
Գեղին, բոյրին մեր անոյշ,
Բայց բաժակներն մեր յաւերժ
Անոնց սրտին մէջ ծորեն
Սէրը մեղրիկ, սէրն անմահ:
Ու թող սորվի մահացուն՝
Երջանկութեան տարփաւոր՝
Թէ հողին մէջ է արմատն
Այլ ծառն ըլլայ բարձրուղէ,
Մինչև սաղարթն ու ծաղիկ
Մտնեն երկնից առազաստն՝
Ուր լոկ հնչտանքն է մաքուր,
Երանութիւնն է քաղցրիկ.
Թէ տիղմէն վեր ամբարձուսն
Է լոկ շաւիղ յարութեան
Դէպի նոր կեանք՝ որուն սէրն
Յաւերժական գարուն է...:

Հ. ԵՂԱ ՓԵՂԵՆԵԱՆ

ԵՐԱՋԱՆՔԻ ԿՂՁԻՆ

(Կարասի յիշատակներ)

Ապրիլ 1926

Խորհրդաւոր և խոհուն
Կը նիրհէ ծոփս երազուն
Նուրբ քօղին տակ լուսնեկի
Խուլ երկուցով մը յըղի:

Յուշիկ յուշիկ կը բացուի
Ծոցը ծովուն ծիրանի.

Կոյս մ'արեգին հետ ըստոր
Դուրս կը սահի շնորհաւոր:

Վարսերն ալիք ծրփծրփուն
Նայանուշի մը հանգոյն.
Աջքերն յակինթ կուսական
Ջըրի շուշան մայիսեան:

Նաւ մ'է փոքրիկ սաթի պէս
Աւազաստներն ալ բենեզ,
Ծոցերն ուռած հողմավար,
Առաջ կ'երթայ Ս. Ղազար:

Կըղզեակն այն սուրբ երազ է,
Կըղզեակն այն վառ դըրախտ է
Հէքեաթներու մի դըղեակ,
Եւ ադամանդ հազարակ:

Լուրթ տիգերքն է հայլի,
Ուր անդրադարձ կը փայլի.
Ջահ մ'է կախուած կապոյտէն
Շիթ մ'Աստուծոյ բիրբրէն:

Ես երազի թևերով
Թրուած կու գամ հեւալով
Հողըդ պազնել անբարբառ
Լալ ու խընդալ, Ս. Ղազար:

Ու ծնրադիր կ'աղօթեմ
Քու սրբազան բազնիդ դէմ.
Սօսանըւէ՛ր ատրուշան.
Ուր այրեցաւ Ալիշան:

Ճերմակ տաճար մեղմօրօր
Ոգիներու մենաւոր,
Որ լըռութեան քողին տակ
Կ'ապրին սիրոյ նահատակ:

Ծաղկաբուրդ խոր լըճակ
Կըղզին կարապ. ըսպիտակ.
Ոսկեփրփուր աւազան,
Նայանուշիդ լոգարան:

Վա՛շ երջանիկ կղզեկին
Ուր մահ չի կայ տխրածին.
Նոճին փառքի արձան է,
Ամէն տապան խորան է:

Լինն հըրաբուն հանգըրուան
Բախտն է չըքնաղ է մահուան.

Լացող ուռին ոսկեվրան,
Քանի՛ հազար ուխտական:

Հանճարներու շուքին տակ
Ի՛նչ քաղցր է կեանքն ու վաստակ,
Ուր ձիթենին պայրընան
Հուսկ ինձ յետին ճգնարան:

Թող զան ու զան իմ սըրտիս
Մարմանդ հովեր լըճակիս.
Ըզգամ վըրաս տաքուկ շունչ՝
Ու զոհ հանգչիմ անշըլունչ:

Հեռու տանջող մարդերէն
Ոչ սըրտմաշուք է ոչ քէն.
Այս անհունին մէջ խոհուն
Ապրիլ յաւերժ երազուն:

Ո՛հ կ'երազեմ կըղզին սուրբ
Ուր կեանքն անոյշ, հոգին նուրբ,
Լըճակն ամբողջ քաղցր երազ
Ու լըռութիւն հանապազ:

Հ. Վ. ՅՈՎԱԿԻՄՅԱՆ

ԿԱՏԱԿԵՐԳՈՒԹԻՒՆ ՄԵԿ ԱՐԱՐՈՒԱԾՈՎ

ՓՈՔՐԻԿ ՍՏԱԽՍՍԸ

(Շար. տես Բազմավէպ, 1926, էջ 78)

ՏԵՍԻԼ Ը.

ՓԻԼՊՊՈՍ և յետոյ ՖԵԼԻՔԷ

Փիլիպ. (ցոյց տալով դարանը). — Է՛հ, տեսնե՞ք
թէ այս անգամ պիտի յաջողիմ լինցնելու
զայն: (Կ'ելնէ արտաքին վրայ և կը սխիւ վե-
րստինն ուտել):

Ֆելիք (ննդահէ). — Կու գամ, շուտով կու գամ:
Փիլիպ. (արտաքին վար զատրեղով). — Կրճղը
տանին: Ֆելիքն է (արագութեամբ գրպանը
կը դնէ. կարկանդակ): Կարողա՛ւ ձեռքները
(կը վազէ գրասեղանին առջև):

Ֆելիք (մտնելով). — Է՛հ, կը ճանչնամ ես իմ
ձագուկներս: Այս շինը աւելի ապահով է դա-
րանին մէջ: (Կը յսկանայ դարանը. կ'անդրադառ-
նայ գողութիւնը և զարմանքով, չափազանց